

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

In het selve hof Pilati. 2. Mysterie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

In het selve hof Pilati.

2. *Mysterie.*

De scherpe doorne Croone is met onverdraeghelijcke pijn in het alder-teerste hooft ons Salghmakers geperst ende ghedrukt, ende hy wordt aldus gecroont, met purper gecleedt, ende hebbende voor sceptereen riet inde handt, spottelijck aenbeden ende geslagen.

GHE-

G H E B E D T.

O Ghenaedigen Heere!
 wie isser van ons die
 niet sulchs hoor u ge-
 leden heeft? Jaer wy
 moete niet schaemte
 bekennen dat onse
 hooverdije ende andere menighe
 sonden dese doozens gheblochten
 hebben. **O** Godt ende Mensch!
 waerom sullen wy voort-aen dese
 elffens noch dieper in-drukken/
 ende dit groot toyment niet nieu-
 we sonden verberffchen? herre zy
 dat van ons o Heere Jesus.

O ver sulchs / dooz dese ulwe be-
 nautheydt / wiert van onse ziele al
 t gene dat u mishaeget / ende ons
 in de ure des doodts soude kommen
 pramen ende benauwen : op dat
 wy aldus van nu af beginnen niet
 alle liefde u to loben ende dancken /
 ende hier naemaels niet alle de
 Heplighen in alle Ceuwen der
 Ceuwen. Amen.

MEDITATIE.

Bereydinghe.

Eerste deelder Meditatie.

Ghy wordt nu geroepen / mijn
 Gziele om uyt u selven te gaen
 om te besien uwen Coninck ghe-
 croont met de doornne croone / ende
 met het croonement / met het welc-
 ke hem ghecroont heeft sijne moe-
 der / dat is die wyede synagoge
 der Joden / ende om te bemercken
 wat hem voorts gheschiedt in die
 hoff van Pilatus; ghy die hem kent
 vooz uwen waerachtighen Co-
 ninck / en sult gheene swarighepdt
 binden om u selven met alle oot-
 moedighepdt vooz hem te stellen /
 bereet om in als synen wille te
 volbrenghen / om den welken al-
 leen / ende om gheen andere re-
 dene ghy aen-gaet dit ghebedt ende
 bemerkinghe van dese droebe my-
 sterien / soo ghy breeder vermaent
 zyt gheweest uwe meyninghe te
 schicken inde bereydinghe vooz de
 eerste Meditatie. fol. 4.

HIS-

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

Als Christus Jesus onsen ghesontmaecker aldus deerlyck was ghegheestelt ende doozwont / dat in syn Lichaem niet heels er was bleven / ende het selve niet en scheen te wesen dan een bloeyende wonde / soo hebben se hem ontbonden van de colonne / ende soo naecht gheleydt / sijpende van den bloede / om syn cleederen aen te doen / die sy moghelijck van haetelijcker quaetheydt lancks der salen gheworpen hadden / daer hy ontcleedt hadde ghewest. Maer als Christus sijne cleederen begonst aen te doen / soo hebben die dienaers des duyvels onder malcanderen gheraden / segghende: Desen verleyder heeft gheseyt / dat hy een Coninck was / laet ons hem croonen als eenen Coninck. Doen hebben se de gheheele schare vergadert / om dat Christus Jesus in de teghenwoordigheyt van hem allen soude bespot ende be-

106 Den Bloedigen Bruydegom
schaemt worden. Ende daer heb-
bense hem sijn cleederen / die hy
nauwelijck aen en hadde / uyt-ghe-
trocken met groote wyetheydt.
Ende sy hinghen hem eenen ver-
worpen mantel aen / oft een cleedt
dat purper root was / ende druck-
ten een scherpe doornen croone in
sijn hepligh ghebenedijdt hooft in
de plaetse van een Conincklycke
croone / ghebende hem een riet in
sijn hant vooz eenen scepter. Ende
hebben hem al spottende aen-ghe-
beden / segghende met ghebuygh-
de knien : Weest ghegroet Coninck
den Ioden.

Consideratie oft over-legginge
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

Soudemmen nu niet moghen roe-
pen ; Cant. 3. Gaet uyt ghy
dochteren van Syon, ghy Godt-
vruchtighe zielen / gaet uyt u-lie-
der selben / ende siet den vreensamen
Salomon (Christum ghebenedijdt)
in dat croonement, daer hem sijne
moeder (de synagoge der Ioden)
mede

mede gescroont heeft in den dagh
 sijnder bruyloft (als hy u-lieden
 tot sijne bruyden ghenomen heeft)
 ende in den dagh der blijdschap sijnder
 herten, inde welcke hy dat al
 vooz u-lieder gheleden heeft! Ja
 soo heeft hy u bemint / mijn ziele/
 dat hy niet alleen ghewilligh /
 maer oock met inwendighe blijdschap
 hem aen alle dese pijnen /
 smarten / ende versmaetheden on-
 derwoopen heeft. Soude wel kon-
 nen ghepeysen / hoe groote pijn
 hem aen-ghebaen heeft die doorn
 croone soo onghenadelijck in sijn
 hooft ghedruckt? Dese scherpe
 doornen hebben sy niet groote fort-
 se ende wreedtheit in dat heyligh
 hooft Christi gheperst / soo dat sijn
 heyligh Bloedt vloeyde over sijn
 ninkelijck aenschijn / over sijn hant /
 ende over sijnen hals. Peyst eens
 rijpelijck wat lijden dit was. Of-
 men iemant eenen grooten doorn
 in sijn hooft stake / hoe soude hy te
 moede sijn? ende dat ghebene-
 dydt hooft Christi is niet so veel
 doornen doornont. Op / mijn zie-

le / laet dese jammerlijke figure
 in u soo pzenten / dat-se nimmer-
 meer daer upt en gae. Och hoe is
 die schoonste van alle creatueren
 nu mis-maecht! Hoe is dat claer
 aenschijn gheworden / datter noch
 ghedaente noch ghelijckenisse in
 en is? Het was te bozen gheswol-
 len van alle die slaeghen inden
 nacht ontfanghen / ghequetst / vuyt
 van al dat spoufel ende bloede dat
 onder een ghemenghelt daer op
 gheronnen ende verdzooght was /
 nu valter nieuwo bloedt op / sy be-
 spouwen ende slaen hem van
 nieuws; hoe moet dit aensicht
 ontstelt zijn? Non est ei species ne-
 que decor. Isa. 53. O Hemelschen
 Vader is dit uwen Zoon! oft is
 hy hem ghelijck? isser oock eeni-
 ghe ghelijckenisse van mensch in
 hem? Aldus sit hy ghecroont ende
 mis-maecht met het riet inde
 handt / met een purpuren cleedt.
 Siet hoe sy al spottende haer
 knien booz hem buighen / ende al
 geckende hem aenbidden / segghen-
 de: Weest gegroet Coninck der lo-
 den.

den. Ende want hy in als soo verduldigh is / dat hy niet eens sijn aensicht af en keert van hun slaeghen ende spouwen / soo worden sy soo verwoedt / dat sy nemen het riet uyt sijn der handt / ende slaen hem op sijn hooft seer onghenadelijck / dat die doornen noch dieper in gaen / ende meuldo bloedt daer uyt persen. O Heere Jesu ! hoe kan u teer herte dit al verdraghen sonder beswijcken ? Maer hoe condt ghy / o hemelsche Vader ! toelaeten dat ulwen Sone alsoo veracht ende gepijnicht wordt : Hebdy niet beloofst door den Enghel Gabziel dat hy soude sitten in den Stoel van David sijnen vader / dat hy in het huys van Jacob regneren soude inder eeuwigheyt / ende dat sijn Rijke gheen eynde en soude nemen ? Is hy niet die door tijtel draeght Coninck der Coninghen / ende Heere der Heeren ? ende hoe laet ghy hem alsoo tot spot Coninck croonen / maer croonen met eene soo pijnelijcke croone / met soo vele versmaethe-

110 Den Bloedigen Bruydegom
den? Maer ick hoorze u antwoor-
den: Isai. 53. Propter scelus populi
percussit eum. Om de sonde mijns
volcks hebbe ick hem gheslaghen.
Mijne sonden hebben hem / dien
waerachtighen Coninck / ghe-
croont met doornen / die sonne der
recheverdigheydt soo verduyfster
ende mismaecht ghemaecht datter
gheene schoonigheydt / jae gheene
ghedaente in hem en is / dat hy
gheacht is als eenen melaetschen.

Affectie ende verweckinghe van
den wille

Vierde deel der Meditatie.

Ze soude hem konnen
onthouden van weenen/
siende synen Saligh-
maker alsoo ghecroont/
mismaecht / bespoghen/
bespot / gestagen / ende ten eynde ter
doot verwesen? Maer sal ick niet
uyt al mijn binnenst versuchten? en
uyt alle mijn aderen ende leden ist
magelijck weenen / dat ick oorzaeck
ben van al dat hier gheschiet? dat
mijn herte van droefheyt versmel-
te

te ende geheel in tranen verkeere/
 dat ick mijnen God mijnen fchep-
 per mijnen Coninck met mijne
 groote sonden dus onghenadelijck
 gecroont hebbe. Alle dese doozne
 croonen t'samen geblochten / wat
 zijn't anders dan mijne sonde t'sa-
 men vergadert? Aldus hebbe ick
 seer onmenschelijck ghewont dat
 gebenedijdt hooft Christi Jezu / die
 ick immers weet dat mijnen Co-
 ninck is. Sijnen wille hebbe ick
 oock wel gheweten / maer die niet
 gehoorzaem gheweest / maer meer
 hem wederstaen / ende sijne ghe-
 boden besijden gestelt / die al maer
 ghegheben en waren tot mijnder
 salighejdt. Wat sal ick segghen
 o Heere! dat u bloedt come over
 my / niet tot wraecke / maer om
 my te supderen / om my te behou-
 den: niet meer sonde te doen / niet
 meer u soo veel spijs aen te doen /
 niet meer met mijn hooft oft ee-
 nighe andere leden te sondighen/
 niet meer u te croonen / niet meer
 tegghen u te rebelleren. Maer wat
 sal ick segghen / o Heere! vanden

upt=

upt-ganck utwer goetthepdt / dat
 ghy u alsoo laet vernederen ende
 verjmaden om mijne hoogh-moe-
 dighepdt te ghenesen? Om te ghe-
 nesen de wonden die de hoober-
 dighepdt aen desen uwe slave ver-
 oorzaeckt heeft / soo verdraeght
 ghy datmen den spot houdt met
 uwe Conincklijke jaer Godde-
 lijcke Majestept. Ende ghemerck
 dat mijne hooberdighepdt oor-
 zaecke is van dese vercleppinghe
 uws persoons / ende dat mijne eer-
 gierighepdt u alsoo met doornen
 ghecroont heeft / ende dat mijn
 hooghmoedigh draghen u soo ver-
 nedert heeft datmen u vooz eenen
 scepter een riet inde handt heeft
 ghegheben : ben ick niet beschul-
 dight van alle dese oneere ende pij-
 nen die men u aendoet? Ick ben't
 inder waerhepdt / ick ben beschul-
 dight van misdaet tegen de God-
 delijcke ende Menschelijcke Maje-
 stept / van het crim laesae Majestatis,
 Want om te voldoen aen mijn
 hoogh ghe moet / ende aen mijne
 hooberdighepdt / inmen Godt

ende

ende Coninck / ick hebbe stoute-
lijck uwe wet overtreden / ende on-
versaeghdelijck mijn ziele schult-
baer ghemaect vande eeuwighe
verdoemenisse / doende de sonde
die ghy my hadt verboden / my
selfs met byspiedt des herten be-
ghedende tot die hoouerdigheden
ende ydelheden / vande welke ghy
my ghesocht hebt te verbieden
dooz soo sware uwe verdrukkin-
ghen / ende dooz soo bitter lijden.
Iae opstinaet ende wederstaenigh
mensch die ick ben gheweest / niet
tegenstaende alle uwe pijnen ende
sinerten / sonder acht te nemen op
de vernederinghe die ghy om mij-
nent wil hebt onderstaen / ick en
hebbe niet op-ghhouden van da-
ghelijcks op een nieuwo te doen de
selve sonden / die uwe beschaemt-
heden ende pijnen versoaerckte
hebben. Soude-men wel konnen
binden ofte peysen dusdanighe
wozeetheydt oft ondancckbaerheyt;
als dese is / dat eenen worm der
aerden hem verheft ten coste van
den gheenen die God selfs is / dat de
creatuere

114 Den Bloedigen Bruydegom
creatuere haer verhooverdighit /
niet-teghenstaende dat sy wel weet /
dat haeren Schepper haer hoogh-
medigh herte betaeit met soo
veel versmaetheden / en dat het stof
der aerden / den mensch / wilt gesien
en geacht wesen / daer sijnen Godt
om sijn hooverdighheids wille is
veracht / versmaedt / ende upt ver-
smadenisse met doornen ghecroont.
Sult ghy wel voort-aen de coura-
gie ende den moedt hebben van u
hoofst op te heffen / o woorn der aer-
den ! om te begheeren ghe-eert te
wesen / oft om de glozie te soecken
door staten / officien / cleederen / oft
ander sijn ; als ghy uwen God siet
in sodanige gesteltenisse ? Indien
ghy noch bestaet sulchs te doen /
ghelooft dat ghy zijt den onghel-
uckighsten ende onghedoelijcksten
sondaer die men binde mach. Doet
ter contrarien en heel anders / laet
hooverdighheid / schout ijdelheit /
versmaedt de eere des wereldts /
naer het exempel uws Saligh-
makers / die hem alsoo laet han-
delen / om u dese lesse wel te leeren.

In